

ELUKIRI

Naine ja mees

Artistide perekond

Autor: Piret Lakson

Foto erakogu

Kohtun **Margarita** (51) ja **Peep Rauniga** (53) õdusas kaubanduskeskuse kohvikus. Õhkkond on sõbralik ja pingevaba. Oma heasüdamlikkust ei varja kumbki.

Nii pereisa kui pereema on sündinud muusikud. Kes neid kordki kuulnud pilli mängimas, kreeka viise või vene romansse laulmas, saavad aru, millest jutt. Muusikaannet peavad mõlemad looduse kingituseks, mis osaliselt antakse kaasa geenidega. Oma andeid rakendab pere juba aastakümneid nii lavalaudadel, auditoriumi ees kogemusi jagades kui põhiliselt siiski kõikvõimalike ürituste korraldamisel. Peojuhi otsijail soovitatakse arvukates internetiportaalides esmalt just Peep Rauni poole pöörduda.

Margarita on 13 aastat olnud Tallinna Pedagoogilise Seminari õppejõud, ta annab tulevastele lasteaiatõpetajatele muusikaõpetuse didaktikat. Ligi veerandsada aastat on Margarital olnud oma laulustuudio Margarita ja Lapsed,

mille esituses on välja antud palju kaunite lastelauludega helikandjaid. Kõige suuremat rõõmu valmistab naisele see, et tema juurde toovad nüüd oma lapsed laulma need emad ja isad, kes ise kunagi tema stuudios laulsid.

Margarita on esinenud ansamblites Aprilliklubi, Hübriid, Retro, Lindpriid, Zorbas, Meister & Margarita. Aprilliklubis, Retros, Zorbases ning Meister & Margaritas on mänginud ka Peep, viimastes neist musitseerivad mõlemad veel praegugi, mängides nii klahv-, lõõts- kui keelpille kui ka loomulikult lauldes.

Peep on õppinud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias lisaks koorijuhtimisele ka muusikapedagoogikat, olnud neli aastat koolmeister, töötanud näitlejana Vanalinnastuudios ning olnud kultuurikorraldaja. 1992. aastal rajas ta paikkonna lastevanemate soovil Lohusalu lasteaed-alkooli, mida ise seitse aastat juhtis. Mõned aastad oli ta ka rekreatsiooni eriala lektor Tallinna Ülikoolis. Kuigi Peep praegu enam haridusmaastikuga palju kokku ei puutu, peab ta seda endale siiski väga hingelähedaseks.

Peojuhi ja pulmavanemana on Peep töötanud alates 1980. aastast ja korraldanud selle aja jooksul üle tuhande pulmapeo ning lisaks palju muid üritusi – perekondlikest tähtpäevadest firmade suvepäevadeni välja.

Vabal ajal kuulavad Raunid meelsasti klassikalist muusikat ja hoiavad end kursis nii Arvo Pärdi kui Erkki-Sven Tüüri uuema heliloominguga.

Virumaalt paradiisiranda

1979. aasta oli Raunide elus õnnelik aeg. See oli aasta, mil nad kohtusid. Esimene kohtumine leidis aset kino Sõprus ees.

„Minu noorpõlve unistus – leida sama ilus tütarlaps nagu Lydia Koidula – oli täitunud. Armusin ja sellest kujunes minu elu armastus,“ lausub Peep.

1982. aastal nad abiellusid. „Me ei korraldanud pulmapidu, vaid soovisime olla kahekesi. Ühel päeval panin selga oma ilusa rohelise kleidi ning läksimegi registreerimisele,“ naeratab Margarita. „See oli meie jaoks väga ilus ja päikeseline päev, sõitsime Peebu sõbra ja ansamblikaaslase Hillari mirdipärjaga kaunistatud Žiguliga Haapsalu perekonnaseisuametisse (nüüdsesse Ilon Wiklandi muuseumisse). Hillar oligi meie ainukene pulmakülaline ja ühtlasi ka autojuht, lillepeiu, pulmavanem ning fotograaf.“

Peep ja Margarita on pärit Virumaalt, pärast abiellumist asusid nad elama Keila-Joa lähedale kahetoalisesse korterisse, milles nüüd elab nende tütar Ita (28).

Viimased kümme aastat elavad Raunid kolmekorruselises palkmajas Keila-Joa ja Türisalu panga vahel. „Eestis ei olegi ilusamat kohta!“ on Raunid oma elukohast rääkides vaimustuses.

„Juba 12 aastat olen korraldanud ripp-sildade kontserti Keila-Joal, paaril viimasel aastal koostöös Nargen Festivaliga. Tegemist on minu ideest sündinud klassikalise muusika suunitlusega vabaõhukontserdiga, mis on kõigile külastajatele tasuta,“ räägib Peep, kes töötab Keila vallavalitsuses kultuurielu korraldajana.

Raunide kolmekorruseline palkmaja olevat aga üks tõeline helistuudio, täis lugematul hulgal muusikainstrumente, helikandjaid, noote, raamatuid, õppevahendeid ja muud sellist. Terve kolmas korrus on kostüümide ja aksessuaaride ladu. Margarita muheleb mõnusasti ning ütleb, et kui Peep hakkas kunagi koguma Elton Johni eeskujul prille, siis tema kogub nüüd Mary Poppinsi eeskujul kübaraid ja vihmavarje. Kogu selles virvarris orienteerumine on muidugi tõsine katsumus, aga paroodia-*show*'d, kus seda kõike vaja läheb, on kujunenud Raunide leivanumbriks, millest peokülalised kõnelevad pärast pidu tavaliselt veel kaua.

Merest jõudu

Kui jutuks tuleb Raunide elamust vaid 400 meetri kaugusel asuv meri, ütleb Margarita kindlal toonil: „Peebu päev on siis korda läinud, kui ta on vähemalt korra mere ääres käinud. Kui Peebul on õhtul ees tähtis kultuurisündmus, peab ta kindlasti mere ääres (või merel) käima. Eks see tuleneb sellest, et ta isa Elmar on Saaremaalt pärit ning kõik oma lapsepõlve suved veetis Peep seal vanaema-vanaisa juures. Laulusalm „*Kel' on kaluri verd ja kes armastab merd, ei see merd iial jätta ei saa...*“ kehtib just tema kohta. Mere äärest saab ta oma energia, millega inimeste ette minna, et seda siis nendega jagada,“ räägib Margarita ning naerab, öeldes, et tema pigem askeldaks kodus ja paigutaks oma suurepäraseid kostüüme ühest kohast teise...

„Viimasel kolmel aastal, kui meil on Lohusalu sadamas oma paat, oleme pere ja sõprade-tuttavatega korraldanud merereise lähiumbruse saartele-laidudele – Pakri saartele, Krassi laiule, Osmussaarele, Pranglile ning Naissaarele. Viimast oleme vist külastanud kõige enam ja põhjuseks muidugi seal toimuvad ning alati elamusterohked Nargen Festivali kontserdid-etendused. Iga kord sinna minnes laseme ka võrgud sisse ning tagasi tulles tõmbame lesta...“ täiendab Peep ja hakkab mõnusasti muhelema, kui jutuks tuleb tema aasta alguses ette võetud unistuste reis. Nimelt kutsus Marko Matvere, kes peab lugu ka kreeka muusikast ja ansambel Zorbasest, Peebu ümbermaailmareisile kaasa.

Vabu nädalavahetusi ei ole

Margarita ja Peep ei ole juba mitukümmend aastat teadnud, mida tähendavad vabad nädalavahetused. Nende töö eripära on see, et nende elus ei ole eraldi nädalavahetusi ega pühi, veel vähem on aega, et neid sõpradega veeta. Nad on artistide perekond, kes tegelevad paljude valdkondade ja ettevõtmistega, mis toob loomulikult kaasa ka killustatuse. See töö ei tunne kellaega.

Ja kuigi Raunidele on nende töö nii hobi kui kirg, mängib vanus ka juba teatud rolli. Nooremana oli Peep päeval koolidirektor, Margarita lasteaia muusikaõpetaja ning öösiti töötasid nad merelaevanduse laevadel muusikutena. Magamata ööd ei seganud nende tormilist elu. Nüüd aga tunnistavad mõlemad, et kui öö jääb magamata, ei saa seda enam nii kergelt tagasi. Väsimust ega tüdimust oma tööst pole siiski veel kumbki tundnud.

Olla entusiastlik, indu ja elujõudu täis kõik need päevad, nädalad, kuud ja aastad nõuab ju tohutut energiat?

Margarita vastab kuldsete sõnadega: „Oma tööd armastades toimib töö energiavahetusena. Kui sa suudad oma tööd teha nii hästi, et rõõmustad inimesi, kellele või kellega koos sa oma tööd teed, siis saad selle energia ja rõõmu mitmekordselt tagasi. Ja kui oled pika õhtu jooksul tugeva energeetilise laengu saanud, on sageli väga raske öösel koju jõudes magama jääda.“

Sarnased väärtushinnangud liidavad ühte

„Oma südames alati kannan isamaad ja emakeelt, neid kunagi ära ei anna ega muuda oma meelt“, kõlavad kaunid read, mida Peep ikka lausub, pidades tähtsaks oma isamaad.

Peep peab elus tähtsaks püsiväärtusi: perekonda, vanemaid ja kodu.

„Kui isalt, kes on kogu elu olnud pidudel pillimees, on pärit minu muusikaanne, visadus ning töökus, siis ema tegi kõik selleks, et ma saaksin korraliku kasvatusena ja muusikahariduse – ta suunas mind muusikakooli ja hiljem toetas õpinguid muusikaakadeemias. Tähtis roll inimeseks kasvamisel oli kindlasti ka minu vanaemadel,“ lausub Peep.

Margarita peab tähtsaks samu väärtusi ning lisab: „Väga tähtis on ka see, et me ei ole kunagi üle oma võimete elanud – ei ole võtnud võlgu ega riske ja pole kunagi välja tahtnud paista ilusamad ja rikkamad, kui me tegelikult oleme.“

Abielu kohta ütleb Margarita, et sõna „abi-elu“ sobib talle väga hästi, sest Peep on mees, kes on aidanud tal elada.

„Armastada saab elus vaid üks kord, armuda saab võib-olla rohkem,“ ütleb Peep pehmel toonil, vaadates Margaritale silma. „Armastan Margaritat ikka endiselt ja ütlen seda talle ka päris tihti.“

Raunid võrdlevad ise oma pikka kooselu Eesti ilmaga – nende elus on olnud nii soojust kui päikest, aga ka vihma ja äikest. Aga just tänu ühistele väärtushinnangutele ning huvidele on nad siamaani koos õnnelikud ja igati teineteisele toeks. Mõlemad küsivad teineteise käest nõu ning neil on koos ikka huvitav.

Peep iseloomustab Margaritat kolme F-tähega algava sõnaga: fenomenaalne, fantastiline, *femme*. Peep on Margarita silmis suhteliselt rahulik ja sõbraliku loomuga ning välja toob naine Peebu nii suuremad miinused kui voorused – teatud asjades ohutunde puudumine, liigne „sinisilmsus“ ja headus.

„Me ise peame endaga toimuvat täiesti omaette nähtuseks. Meie töö ei ole meid kunagi maha jätnud ja me ei ole pidanud kunagi selleks mingisugust erilist reklaami tegema,“ sõnab Margarita. „See lihtsalt toimib, kuna töö tekitab tööd ning iga õnnestunud ning tellijale ja publikule meelde jääv sündmus tuletab meid jälle meelde...“

Kui Margarita hakkab vara hommikul sõitma näiteks Ida-Virumaale loenguid pidama, aitab Peep tal päeva alustada, kas siis Margarita kohvreid pakkides, talvel lund rookides või talle kohvi keetes. Margarita aitab omalt poolt Peepu ette valmistada stiilipidudeks – käib välja ideesid, jookseb mööda maja ringi, otsides vajalikke kostüüme ja mänguvahendeid, triigib särke...

Toetus, mida mõlemad teineteisele osutavad, on imetlusväärne, kuid just see aitabki saada hakkama nii paljude erinevate tegemistega. Meil kõigil on ju ööpäevas kakskümmend neli võrdset tundi.

Raunide perefirmas on oluliseks lüliks muidugi ka nende tütar Ita, kes on põhitöölt vabadel päevadel heli- ja transpordiosakonna juhataja ning abiline kõiges, mis vajab noort ja tarmukat kätt. Nii tragi nagu oli Peebu Saaremaa vanaema Ida, on ka Peebu ja Margarita tütar Ita, kes on nime just vanavanaema järgi saanud ja sündinud temaga ühel päeval. Ita on lõpetanud muusikakooli ning Tallinna Ülikooli režii erialal ja töötab praegu stjuardessina, olles tänu oma tööle läbi rännanud maailma kaunimad paigad.

Ansambel Zorbas paitab meeli

Kreeka muusika ansambel Zorbas on olnud Raunide perele uus ja põnev väljakutse. Esimesed ülesastumised toimusid juba 1998. aastal. Ansambli nimi on tulnud Nikos Kazantzakise romaani „Alexis Zorbas“ peategelase nime järgi.

Ansambliil on valminud mitu CD-d, kus esitatakse kreeka rahvamuusikat. Mitmeid aastaid on Zorbas esinenud ka Viljandi pärimusmuusika festivalil.

Zorbases laulavad mõlemad Raunid, Margarita mängib lisaks tamburiini ning Peep akordioni. Veel kuuluvad ansamblisse Toomas Penu, Aldo Järve, Imre Valmis ning Lea Liisbet Peterson. Neid kõiki ühendab huvi kreeka muusika ja kultuuri vastu, sest nad on leidnud sealt midagi jumalikku – selle, mis muudab töö veiniks, lauluks ja armastuseks.

Eesti pulm kui pärimuskultuuri edasikandja

Veerandsada aastat pulmavanema ametis olnud Peep räägib, et just pulmade kaudu on pärimuskultuuri põlvest põlve edasi kantud. „Mõned arvavad, et pulmadel ei ole suurt tähendust, kuid ma olen alati selgitanud noortele pruutpaaridele, kes mind ka pulmaisaks kutsuvad, mis on selle sügavam mõte,“ kostab Peep.

„Pulm oli vanasti ja on ka praegu kõige tähtsam sündmus ning kõige suurem pidu inimese elus. Pulmavanem on kui teatri lavastaja, kes peab arvestama iga kord uute näitlejate, interjööri ja olukorraga ning loomulikult eelkõige pruutpaari soovidega,“ teab Vanalinnastudio õppestudios näitlemist õppinud ja ka näitlejana töötanud Peep rääkida.

Ent ometi peetakse pulmi Peebu sõnul vähem. Üheks põhjuseks on just see, et meie noored on tutvunud paljude Euroopa kultuuridega ning leidnud Euroopa eri paikadest endale elukaaslase. Peebu juures käivad läbirääkimisi pidamas viimasel ajal just pruudid, sest peigmehele on välismaal tööl ja pruut peab ise pulmade korraldamisega hakkama saama. Kui varem võttis mees naise ja naine läks mehele, siis nüüd tundub vastupidi olevat...

Meister avaldab peonipid

Igal meistril on oma nipid, mida avalikkusele ei paljastata. Siiski on Raunid lahked poetama mõningaid tähelepanekuid, mida järgides õnnestub pidu kindlasti.

Kõige tähtsamaks peavad Peep ja Margarita, et oleks valitud sobiv peo pikkus. Näiteks viis kuni kuus tundi, mis on piisav selleks, et jõuaks kõik kavandatu teostada. Eriti veel siis, kui tegemist on erinevas vanuses külalistega.

Väga oluline on ka interjäär ja peokoha valik ning see, et nii korraldajatele kui külalistele oleks selge, kuhu nad lähevad pidu pidama ja mis neid seal ees võib oodata. Tähtis on seegi, et riietus oleks sobiv.

Pidude kavandamisel pakub Peep küll välja omapoolseid variante, kuid kui korraldajatel on juba oma nägemus peost olemas, siis koostatakse vastavalt sellele peo stsenaarium ja viiakse see ka ellu.

Et pidu oleks meeldejääv, võiks see olla omanäoline. Näiteks otsustas üks pruutpaar, et kõik külalised võivad pulmapeole tulla koos oma koertega. Kaasavõetud lemmikloomad suhtlesid kah omavahel... ja pidu sujus hästi ning oli meeldejääv.

Viimaste aastate meeldivaimad hetked on Peebul aga seotud paaridega, kes pöörduvad tema poole sooviga, et ta täidaks oma 25 aastat tagasi antud lubaduse – kui me varem ei kohtu, siis teie hõbepulmas kindlasti!